

különszám

Barcsay Firka

Utazás Erdélyben
2022.05.02-06.

***A Határtalanul pályázat
révén 2022. május 2-től 6-ig
a 7. évfolyam Erdélyben
kirándult .***

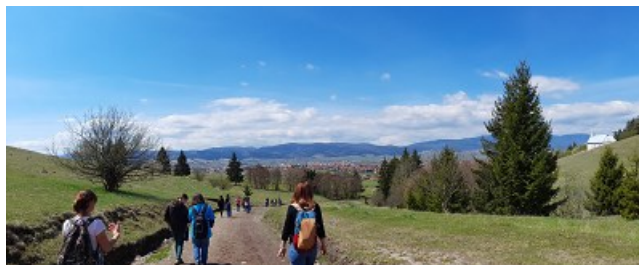
A pályázatot Bánfi Kata néni és Tóth Szabolcs bácsi készítette 2 évvel ezelőtt saját osztályaik számára. Ők a covid miatt nem utazhattak, így a programban az idei 7. évfolyam vett részt

***A pályázat célja volt, hogy
megismerjük Erdély
kulturális és természeti
értékeit.***

Felkerestük a Rákóczi-szabadságharc emlékhelyeit, be-
utaztuk Hargita megyét, eljutottunk Gyergyószentmik-
lósra, Csíksomlyóra.

Útiélményeinket foglalja össze e képes beszámoló

Május 2-án hétfőn reggel 6 órakor indultunk iskolánk elől. A határt Csengersimánál léptük át. A személyi okmányok vizsgálata hosszúvá nyúlt, így rövidíteni kellett a nap programján.

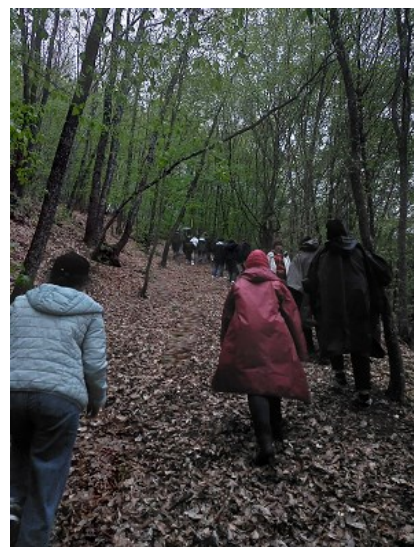
Először Szatmárnémetiben álltunk meg, ahol megemlékeztünk a Rákóczi-szabadságharc eseményeiről, megtekintettük a Vécsey-házban a szatmári béke aláírásáról szóló emléktáblát, koszorút helyeztünk el. Megcsodáltuk a római katolikus székesegyházat, mely Hild József tervei alapján készült klasszicista stílusban. Körbejártuk a Tűzoltótornyot, mely a város tűz elleni védelmére szolgált. A majtényi síkra időhiány és a rossz útkörülmények miatt nem jutottunk el, mint ahogy Dést is elkerültük. Legközelebb Somkeréken álltunk meg, ahol meglátogattuk a Református templomot, és Felszegi Imre tiszteletes úrtól meghallgattuk a templom történetét, a festett karzat elkészültének meséjét. Faggattuk őt az itt élő magyar gyülekezet mindennapjairól is. Helyi idő szerint este 9 órára értünk Tibódra, ahol finom vacsorával várt bennünket szállásadónk Szőke Lajos. /A padlizsánkrémet és a borjúsültet még sokáig fogjuk emlegetni/

Somkerék

Tibódon a Hajnalcsillag Panzióban Szőke Lajoséknál szálltunk meg. Esténként kirándultunk vagy fociztunk néhány helyi diákkal.

Május 3-án kedden Udvarhelyszék településein jártunk. Szejkefördőn Orbán Balázs sírhelyét látogattuk meg. Megcsodáltuk síremlékét a széthasított kopjafákat, valamint az emlékére felállított székelykapukat. Az egyiket az iskolánkban tanító Pálfi Ágnes rokona készítette./ Ági néni sokat mesélt utunk során gyermekkori élményeiről/ Ezután Székelyudvarhelyre utaztunk, ahol az Emlékezés Parkjában II. Rákóczi Ferenc szobra előtt megemlékeztünk arról, hogy a szabadságharcban először a helyi székelyek csatlakoztak a főúrhoz, majd segítségükkel választották Rákóczit távollétében Erdély fejedelmévé. Így uralkodóként tárgyalhatott Európa királyaival. Rabutin császári generális csapataitól sokat szenvedtek az akkor itt élők. A szabadságharc bukása után hagytak fel a szabad székelyek a katonáskodással, hadszervezetük fenntartásával. Itt helyezték el második koszorúnkat a megemlékezés jeleként. Ezután megtekintettük a Református Kollégium épületét, melynek születésében és fennmaradásában a Bethlen család 15 tagja játszott fontos szerepet. Itt tanult Orbán Balázs, Benedek Elek és Kányádi Sándor. Most Backamadarasi Kis Gergely iskola- és templomalapító nevét viseli. Majd a Tamási Áron Gimnázium épületét jártuk körbe, ez a Római Katolikus Főgimnázium utóda. A híres író itt tanult. Sétánk alatt helyi idős emberekkel beszélgettünk, akik kíváncsiak voltak a magyar diákok csoportjára.

Székelyudvarhely

Innen Székelykeresztúrra mentünk, ahol a Gyárfás-kúria udvarán megnéztük Petőfi körtefáját, ahol utolsó versét írta. Mi az Egy gondolat bánt engemet versét szavaltuk itt el. Utunk Segesvárra vitt. Fehéregyháza és Segesvár között megnéztük Ispánkútnál az emlékhelyet, ahol feltehetőleg a költő elesett. Majd jártunk a Haller-birtokon, ahol a falu grófnője emeltetett emlékművet 1899-ben az egyik tömegsír fölött. Pici múzeumában egy középiskolás csoporttal találkoztunk – szintén a Határtalanul pályázat keretében – tőlük hallgattuk meg a csata történetét.

Fehéregyháza—a 48/49-es honvédek tömegsírjánál, Petőfi Múzeum

Utunk Segesvárra vezetett, ahol megnéztük a középkori Óratornyot, Drakula házát, a hegytetőn az ősi szász temetőt. Vacsora után Tibódon felmáztunk a panzió feletti hegyre. Medvével sajnos ekkor még nem találkoztunk.

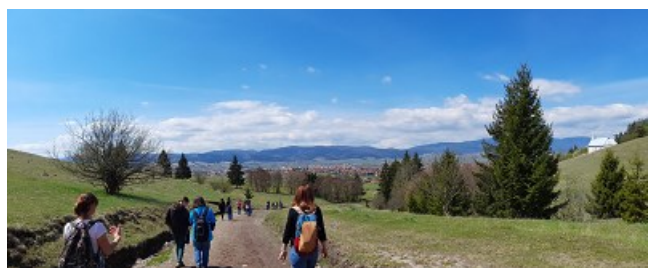
Május 4-én szerdán a Gyergyói-medencébe utaztunk. Ezen a napon a természet páratlan szépségeiben gyönyörködtünk. Először a zeteváraljai víztározónál álltunk meg. A túlfolyó vasbeton monstruma megmozgatta a fantáziánkat. Útközben a busz ablakából figyeltük a környék nyaralóit (Sikaszó, Libán), hallgattunk történeteket Sütő Andrásról. Gyergyószentmiklóson Miklós püspök, azaz a Mikulás szobra előtt idegenvezetőink ismertették a város történetét, majd a szakadó eső miatt jólesett betérni a város örmény templomába. Ismerős volt számunkra a görögkeleti vallás templomának belsője, hiszen nálunk Szentendrén is vannak hasonlóak. Elsétáltunk az elé a gimnázium elé, ahonnan Eröss Zsolt hegymászó életútja indult. Szárhegyen megtekintettük a Lázár család kastélyát. Azután meg se álltunk a Békás-szorosig. A zuhogó eső ellenére igazi kaland volt gyalogolni a zubogó, gyors sodrású patak mentén, ami most is mélyíti, vájja a völgyet. A Kis-Cohárdnak csak letről integettünk. Majd a Gyilkos-tó partján meghallgattuk a tó legendáját. A legbátrabbak körbe is sétálták. Mire hazaértünk Tibódra, elcsendesedett az idő, így vacsora után meg sem álltunk a focipályáig. A helyi gyerekek is kint játszottak, megismerkedtünk, közösen játszottunk, és másnapra is megbeszéltük a találkozót.

Május 5-én csütörtökön átkeltünk a Hargitán. A magashegyi legelőkön láttunk birkanyájakat. Tolvajos-tetőn megismertük a pütkösdi csata történetét. Csíksomlyón a kegytemplomot néztük meg először, áhítattal figyeltük a zarándokokat, a Mária-szobrot, majd a Jézus-úton a hívők kőkeresztjei között felmáztunk a ferences szerzetesek Salva-tor-kápolnájához. Majd lesétáltunk a nyeregbe a Makovecz Imre által tervezett Hármasholtárhoz. Visszafelé megkerülve a Kis-Somlyó hegyet, megálltunk a borvíz forrásánál, hogy megkóstolhassuk./Hát..nem ízlett mindenkinek/ Csíkszeredán végig sétáltunk a főtéren, majd a Mikó-várban a vár történetéhez kapcsolódó kisfilmet és kiállítást néztük meg, valamint a székelység népi kultúráját bemutató kiállítást. A fafeldolgozás, szövés-fonás, fazekasság eszközeit, szobabelsőt, az egyes életszakaszokhoz tartozó ruhákat láttunk. Tibódra visszafelé megálltunk Madéfalván, és az emlékműnél megemlékeztünk a madéfalvi veszedelemről, ezután Csíkrákoson az erődtemplomot tekintettük meg. A felújított templomtorony oldalán a pogány táltos-kultusz jelképeit néztük meg, valamint a templom román, gótikus, reneszánsz és barokk építészeti elemeit. Egy helyi bácsi mesélt nekünk a templom melletti temetőnél arról, hogy az itt lakók mennyire szeretik templomukat. És hazafelé...előbújt egy medve az erdőből! Sajnos csak az egyik busz lelkes utasai üdvözölhették a helyi mackót. Megálltunk még Szejkefürdőn, és betértünk a mini Erdély múzeumába, hogy az eddig látott nevezetes épületeket újra lássuk, a nem látottakat megcsodáljuk. Tibódon vacsora után a falusi gyerekekkel focimeccset rendeztünk, csak jóval sötétedés után tértünk vissza a panzióba

Mikó-vár

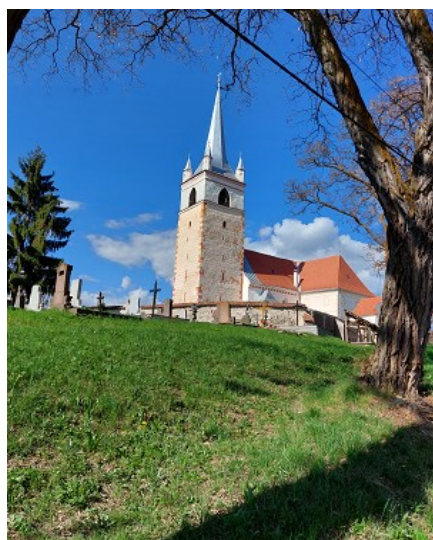
Madéfalva

Mini Erdély

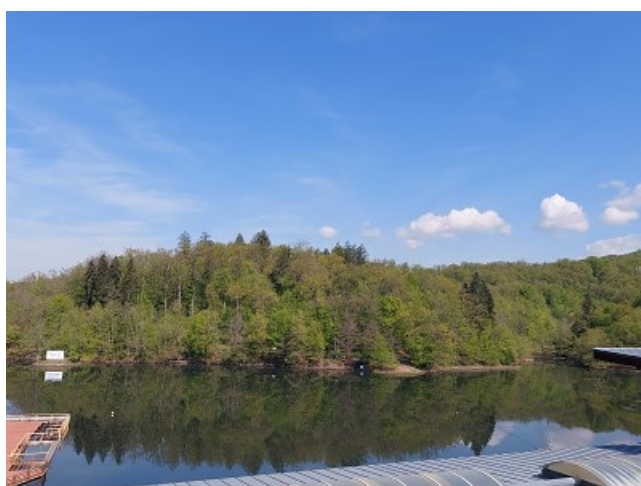
Csíkrákos

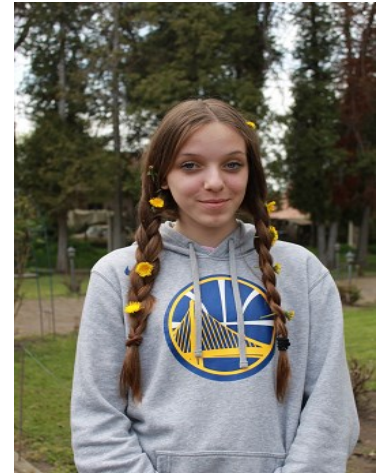
Május 6-án pénteken reggeli után búcsút vettünk vendéglátóinktól: Szőke Lajostól, a feleségétől, a panziót irányító Ádám fiától, és a legkisebbtől Lajoskától, aki az orosz-hegyi elemi iskola büszke elsős tanulója, no meg Szergej macskától, aki ezen a héten, ha nem velünk játszott, akkor az egyik buszban aludt. Hazafelé megálltunk Farkaslakán Tamási Áron sírjánál, iskolája előtt készültek az utolsó csoportképeink. Korondon vásárfiát vettünk az otthoniaknak (a legnépszerűbb az „eredeti székely medvetrutyi” volt, esetleg méz, lekvár, cserépedény) Szovátán körbejártuk a Medve-tavat, ámulunk a gyönyörű üdülők épületein, és megtanultuk mekkora ereje van a sónak a vízben. Hazafelé az utunk az elterelések miatt Nagyváradon át vezetett. Az ártándi határátkelőhelyen gyorsan átjutottunk, és 22 órakor már üdvözölhettük is a ránk kitartóan váró szeretteinket.

Élményteli, látnivalókban, kalandokban gazdag utazásunk volt: olyan, mint itthon, hiszen ott is otthon vagyunk már.

Szováta
Medve-tó

A Határtalanul pályázatot írta: Bánfi Kata és Tóth Szabolcs

Az utazáson részt vett: 2021/22. tanév 7. évfolyama

Kísérő pedagógusok: Bánfi Kata, Gere-Molnár Tímea, Szebelédi Rita, Pálfi Ágnes, Pataki Ágnes, Sörös Marianna, Károlyi-Némethné Bartus Margaréta, Tóth-Horváth Renáta

